

ಬಂದು ಚಿಟ್ಟೆ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಹೇಗೂ ಈ ಚಿಟ್ಟೆಗೆ ಜೀವಿಲ್ಲ. ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗೊದ್ದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತೀನಿ. ಆದರೆ ಅಂಟಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಗೊದ್ದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಚಿಟ್ಟೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸತ್ತ ಚಿಟ್ಟೆಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಮರಳಿ ಬಂದು ಗೊದ್ದಕ್ಕೆ, 'ಬೇಸರ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿತೆ, ಈಗ ನಿನಗೆ ಚಂದದ ರೆಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೀನಿ. ನೆಟ್ಟಿಗಿರು, ಅಲುಗಾಡಬೇಡ. ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮಕರಂದ ಹಾಕಿ ಅಂಟಿಸ್ತೀನಿ. ಅದನ್ನು ನೆಕ್ಕಿಬಿಡಬೇಡ. ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಾರೋಕೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿತು. ಪುಟ್ಟ ಗೊದ್ದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೆಕ್ಕೆಗಳು. ತೆಳುವಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾಕೋ ಭಾರ ಎನಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅಭ್ಯಾಸವಾದರೆ ಸರಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ಹಾರೋಕೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲ. ಚಿಟ್ಟೆಯ ಜೊತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಸುತ್ತಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹಾರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡಿತು. ನೋವಾದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚಿಟ್ಟೆಗೆ, 'ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು ಚಿಟ್ಟೆ, ಆಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಾರೋಕೆ ಕಲಿಸು. ನಾನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತೀನಿ' ಎಂದು ಚಿಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಇದೀಗ ಗೊದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ದಾರಿ ಕಾಣದಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇರೆ ಗೊದ್ದಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ರೆಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡವು.

ಅವುಗಳಿಗೂ ಬಣ್ಣದ ರೆಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತಾದರೂ, ನಡೆಯಲಾಗದೆ, ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಗೊದ್ದವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋ-ಪಾಪ ಎಂದುಕೊಂಡವು.

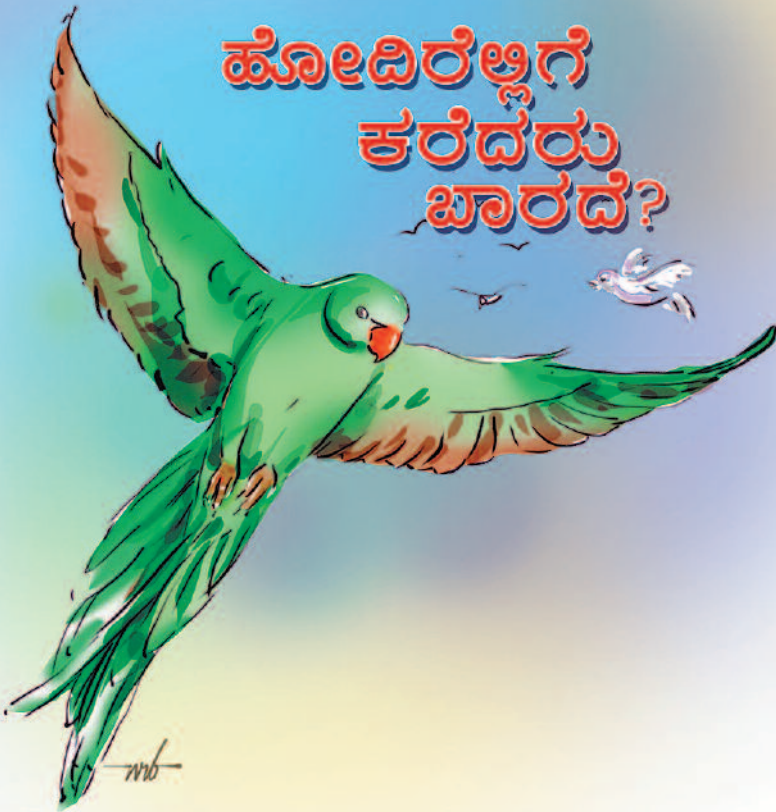
ಆ ದಿನ ಆಹಾರ ತರಲೂ ಆಗದೆ ಅಲ್ಲೇ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೊದ್ದಕ್ಕೆ, ಯಜಮಾನ ಗೊದ್ದ, 'ರೆಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಜಂಭ ಬೇಡ. ಬೇಗ ಬೇಗ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಊಟ ಹಾಕೋಕೆ ಆಗೋಲ್ಲ' ಅಂತ ಬೈದು ಹೇಳಿದಾಗ ಗೊದ್ದಕ್ಕೆ ಅಳುವೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದ ಎರಡು ಗೊದ್ದಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡವು. ಊಟವನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟವು.

ಆದರೆ ಈ ರೆಕ್ಕೆಗೊದ್ದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದಿರಲಿ, ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೇ ಆಗದು. ಚಿಟ್ಟೆ ಅಂಟಿಸಿದ ರೆಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಕು ಎನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ರೆಕ್ಕೆ ಕೀಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದು. 'ನಾನು ಮೊದಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆದರೆ ಸಾಕು. ಈ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೇಕೆ ಹಾರಬೇಕು. ಕೆಳಗಿನಿಂದಲೇ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರಾಯಿತು. ನಡೆದು ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಆಹಾರವೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದಲ್ಲಾ. ಈ ರೆಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯುವುದು?' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಜೋರಾಗಿ ಅಳತೊಡಗಿತ್ತು.

ಗೊದ್ದ ಅಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿಟ್ಟೆ, 'ಯಾಕೆ ಗೊದ್ದಕ್ಕೆ. ರೆಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವಾ. ಮತ್ತೆ ಅಂಟಿಸಲಾ?' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. 'ಬೇಡ ಚಿಟ್ಟೆ, ಖಂಡಿತ ಈ ರೆಕ್ಕೆ ಬೇಡ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡು. ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು, ಆಹಾರ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ಊಟ-ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರ್ತೀನಿ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿತು.

'ಸರಿ, ನಿನ್ನಿಷ್ಟ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕು' ಎಂದು ಚಿಟ್ಟೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಾನೇ ಅಂಟಿಸಿದ್ದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿತು.

-ಶಾರದಾ ವಿ. ಮೂರ್ತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕುಹುಕುಹು ಹಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆ ದನಿಯು
ಕೇಳದು ಈಗ ಕಾಡಲ್ಲಿ
ಸ್ವಚ್ಛಂದದಲಿ ಕೊಕ್ಕನು ಕುಣಿಸುತ್ತ
ಹಾರುವ ಗಿಣಿಯೆ ಕಣಿಯಲ್ಲಿ?
ಹೋದಿರಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದರು ಬಾರದೆಯೆ..?

ಚಿವ್ ಚಿವ್ ಗುಬ್ಬಿಯೆ ಪುಟಾಣೆಕಕ್ಕಿಯೆ
ಮುಂಜಾನೆ ಸಂಜೆಯೆ ಮಂಜುಳದನಿಯೆ..
ಕಾಣಿರೆ ಕಣಿವೆಲಿ ವನದಲಿ ಮನೆಯಲಿ
ಕಾಣೆನು ಅಣಿಲೆ ಗುಣಮಣಿಯೆ..
ಹೋದಿರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದರು ಬಾರದೆಯೆ..?

ಕುಣಿಯುವ ನವಿಲೆ ದಣಿಯದ ಹಂಸವೆ
ನಲಿಯಲೆಬೇಕು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ..
ಹಸಿರಿನ ಕಾಡಲಿ ನೀವಿರ ಸುಂದರ
ಮನುಕುಲವುಳುವುದು ಅಳಿಯದೆನೆ ..
ಹೋದಿರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದರು ಬಾರದೆಯೆ..?

ಚಂಚಲ ಕಣ್ಣಿನ ಮೊಲ ಜಿಂಕೆಯನು..
ಮೊರೆಯುವ ಸಿಂಹವೆ ಹುಲಿ ಚಿರತೆಯೆ
ಕಾಗೆಯೆ ನಿನ್ನನು ಮರೆವೆನೆ ನಾನು
ಭುವನಕೆ ಇದುವೆ ಅವನದೆಯೆ !!
ಹೋದಿರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ ಮೊದಲಿನಪರಿಯೆ..

-ವನರಾಗ ಶರ್ಮಾ